

Simulaciones de vida

Enric Herce

Download now

Read Online ➔

Simulaciones de vida

Enric Herce

Simulaciones de vida Enric Herce

En un futuro cercano, todo el mundo se encuentra conectado de forma permanente a la red a través del log, un dispositivo portátil con múltiples aplicaciones. Un cúmulo de acontecimientos extraños, sin relación aparente, enlazará las vidas de diversos personajes, tejiendo una trama trepidante alrededor del factor humano en la sociedad de la información.

Un hacker fascinado por Paco Menéndez y su obra cumbre “La abadía del crimen”.

Una IA atrapada por la personalidad de Holden Caulfield. Un puzzle imposible cuyas piezas son fragmentos de vida. Una partida cuyo resultado puede dar lugar a un nuevo orden.

Simulaciones de vida Details

Date : Published January 22nd 2018 by Wave Books

ISBN :

Author : Enric Herce

Format : Kindle Edition 297 pages

Genre :

 [Download Simulaciones de vida ...pdf](#)

 [Read Online Simulaciones de vida ...pdf](#)

Download and Read Free Online Simulaciones de vida Enric Herce

From Reader Review Simulaciones de vida for online ebook

Gianclaudio says

Esta novela está buenísima. Me gustó la historia y ver como algunas cosas se conectaban entre sí, era emocionante de leer y querer descubrir más todo el tiempo. A pesar de ser una distopía, lo disfruté.

Daniel Genís says

Pots llegir-ne la ressenya a El Biblionauta

Eloi Puig says

Ressenya en català:

http://www.elkraken.com/Ressenyes_Cat...

Reseña en castellano:

<http://www.elkraken.com/Esp/S-esp/R-S...>

Xavi says

Una buena novela de ciencia ficción situada en un futuro no muy lejano y basado en una tecnología que es una evolución de los smartpone, estructurada en capítulos bastante independientes con un estilo parecido al fix-up.

<http://dreamsofelvex.blogspot.com/201...>

Ester Barroso says

Una novela compleja, pero bien narrada y estructurada. Una historia para reflexionar y para criticar a la sociedad actual. Eso y mucho más es Simulaciones de vida, un puzzle con infinidad de personajes, pero todos interconectados como si fueran todos ellos una red.

Cualquier lector amante de la ciencia ficción la disfrutará al máximo.

para saber más: unabibliotecaentremundos.blogspot.com...

Repix says

Novela de crítica social y tecnológica ambientada en un futuro muy cercano y pausable. Para reflexionar.

Santiago Villalba says

Tremenda novela. Muy atrapante, me encantó la forma de escribir del autor, y la forma en que está contada la historia, a través de tantos personajes en apariencia distintos pero conectados de alguna forma. La recomiendo totalmente.

Albert says

Per mi 4,5*

Vaig llegir aquesta novel·la atret per la bona ressenya de Miquel Codony al malauradament desaparegut blog Fantàstik, i després una altra al web El Biblionauta: <http://elbiblionauta.com/ca/2014/09/2...>

Uns anys després veig que no l'havia posada com llegida al meu perfil de Goodreads, i el pitjor que no havia deixat cap puntuació ni comentari (demano disculpes a l'autor...).

El millor que us puc dir és que m'agrada molt la ciència-ficció versemblant i propera, a la vegada que àgil i vibrant que hi ha a les seves històries. Aquestes al principi semblen inconnexes, però l'autor farà uns girs molt ben trobats per connectar-les més endavant. M'encanta que personatges normals, propers, inclús una mica anti-herois siguin els protagonistes i els que visquin històries fantàstiques.

Molt ben vist per l'Enric Herce com aquesta nostra societat és cada dia més depenent d'estar connectada a la xarxa i necessitar els enginyers per estar-hi (a la novel·la es diuen logs) però avui podem veure arreu els seus cosins smartphones, tablets, etc..

Em va agradar MOLT, i vaig gaudir molt llegint-la, especialment a partir de la meitat on ja estava totalment enganxat.

Us la recomano totalment, és una de les novel·les contemporànies en català que sens dubte posaria al meu top five.

Miquel Codony says

Ressenya escrita per a **Fantàstik**

Sinopsi

En un futur proper i fàcilment reconeixible, tothom està connectat de forma permanent a la xarxa a través del log, un artilugi portàtil amb aplicacions infinites. En aquest context, una sèrie de fets estranys, aparentment aïllats, entrellaçaran els destins de diversos personatges per dibuixar una trama trepidant i alhora humana entorn de la societat de la informació. Amb un pols narratiu ferm, Enric Herce construeix aquest intel·ligentíssim thriller de ciència-ficció, en què les relacions personals es veuran abocades a realitats virtuals i conspiracions terroristes d'abast mundial.

Des del seu naixement com a editorial al 2012, després de dos anys funcionant com a revista, l'editorial **Males Herbes** ha anat guanyant-se un lloc com a referent per a tots els que estem interessats en la (bona) literatura de gènere en català. Ja sigui traduïnt títols imprescindibles inexistents fins ara en aquest idioma —i no puc estar de recomanar-vos la seva traducció d'una de les meves novel·les de ciència ficció preferida de tots el temps: **Bressol de Gat** de **Kurt Vonnegut**—, rescatant clàssics inèdits de la literatura catalana —**La Rara Anatomia dels Centaures** de **Miquel Àngel Riera**, per exemple— o publicant a nous autors, com **Víctor Nubla** —aviat veureu per aquí una ressenya de la seva divertidíssima **El Regal de Gliese**— o, més al cas, **Enric Herce** i aquesta interessant **Simulacions de Vida**. Abans de seguir amb la ressenya no vull deixar d'insistir en que visiteu <http://editorialmalesherbes.com> i feu un bon passeig pel seu catàleg. Val la pena, sobretot si la ciència ficció que us interessa és aquella que va donar lloc a la *New Wave* i la va anticipar, més interessada en l'exploració de grans temes de la societat i la psicologia humana que en el desenvolupament tecnològic com a finalitat en si mateixa.

Passem a **Simulacions de Vida**. Em sembla una molt bona novel·la de ciència ficció, amb tema, capacitat evocadora, rica i estimulante, però també crec que no és una novel·la perfecta. És un bon exemple d'un tipus de llibre que m'interessa molt: aquell en el que el total és més gran que la suma dels elements que el conformen. En bona part, és clar, perquè **Enric Herce** sap escriure, en sap molt, i també té una imaginació potent que enriqueix els subtextos en els que arrela aquesta història.

El meu enamorament de la novel·la ha estat progressiu i em sembla que la seva estructura fa difícil submergir-s'hi de bon principi. Això ho atribueixo, sobretot, a l'ús peculiar que fa de la tècnica del punt de vista múltiple, desconcertant fins que et fas a les “regles del joc”. En general, els llibres que canvien de punt de vista en diferents capítols tendeixen a presentar un plantell de personatges que la història revisita fent dels capítols intercalats el·lipsis entre les que transcorre la trama. Herce fa quelcom de diferent, i opta per presentar, a cada capítol i amb excepcions escasses, un arc argumental extens centrat en un personatge que ja no tornarà a ser protagonista central de cap capítol més. És una tècnica que li funciona, fa que la novel·la respiri i permet que la història és desenrotlli entre bastidors però de forma clara, dissimulant certa desconexió entre les dos subtrames principals i convertint cada capítol en una mena de relat pseudoindependent que resulta interessant per mèrits propis, però fins que no dones per fet que a molts dels personatges no els veuràs de nou la sensació de que la història no fa més que ampliar-se i no avança realment pot ser una mica frustrant. La història avança, però sovint ho fa d'esquitllada, i pel camí va semblant referències culturals que l'arrelen en el present del que en realitat parla. També té lloc per a la nostalgia, especialment en la petita història dins de la història que dedica a les primeres passes de la indústria del software i els videojocs —tot i que aquesta no és una novel·la sobre videojocs— a Espanya.

Un element que em planteja algun problema, en part per una qüestió de preferències personals, és el de la inversemblança d'un aspecte molt concret, la humanització o antropomorfització excessiva d'algunes tecnologies importants a la novel·la, que per a mi li resten potència al que, d'altra banda, és un llibre molt ben plantejat. No vull entrar-hi a fons per no parlar massa dels misteris que amaga la novel·la, però sí que diré que és un tret característic, al meu parer desafortunadament, de molta ciència ficció amb interessos compartits per **Simulacions de Vida**. Les màquines no són persones, vaja. Dit això, el ritme de la trama, les

bones idees i l'estil de l'autor poc menys que obliteren aquesta petita recança.

A les descripcions del llibre s'insisteix bastant en el seu caràcter de *thriller*, però a mi m'interessa bastant més com a novel·la personatges. M'agrada com, sovint, explica vides senceres en un sol capítol, fent avançar la trama i ampliant l'escenari al mateix temps. Tot i així, de vegades es fa abús de l'exposició i alguns fragments molt concrets resulten una mica confusos perquè Herce és mostra reticent a aclarir d'entrada, de forma deliberada, qui és el protagonista del capítol. De vegades això va bé, de vegades no tant. De fet, a la presentació del llibre que va tenir lloc a la llibreria **Gigamesh** el passat 8 de maig, l'autor va explicar que la seva intenció era fer una novel·la coral a la que els personatges estiguessin clarament diferenciats, i va prendre la decisió (arriscada però efectiva) d'ometre els noms de la majoria d'ells però tal de centrar els seus esforços en la seva caracterització. És una tècnica que sobta, però funciona i li dona personalitat al text. El lector comença cada capítol com qui, aprensiu, tanteja l'aigua de la piscina abans de la primera capbussada: la lectura es manté fresca.

L'estructura, doncs, és més telescòpica que recursiva, i quan entres en la seva dinàmica i comences a copsar com la història d'uns s'enfila amb la d'uns altres et sedueix, tot desplegant un entramat intel·ligent amb alguns capítols espectaculars que poden arribar a ser molt inquietants. Durant bona part de la novel·la el component especulatiu sembla més *atrezzo* que altra cosa, però quan les subtrames queden clares també ho queda que sense la ciència ficció la novel·la hagués perdut bona part de la seva personalitat. El món de **Simulacions de Vida** és proper al nostre, només una mica més corporativitzat, més hiperconnectat i, en molts sentits, més vulnerable. És fàcil veure'l com una prospecció de la realitat que ens envolta, del nostre entorn de informació abundant i tan accessible com aclaparadora.

Simulacions de Vida és una novel·la vibrant i plena d'estil, que mereix tenir ressò i confirma l'**Enric Herce** com un bon escriptor en general i de ciència ficció en concret, en la llengua que sigui. Simular vides és el que tota literatura intenta fer, i l'Herce aquí demostra que té les eines per a fer-ho. Sento autèntica curiositat per veure cap a on dirgirà la seva imaginació a partir d'aquí.

[caption id="attachment_435" align="aligncenter" width="585"] Presentació de Simulacions de Vida a Gigamesh. Millor que al cinema.[/caption]

Josep says

Molt interessant el món futurista que ens planteja l'Enric Herce així com la relació entre els personatges. Algun capítol se m'ha fet una mica llarg però en general estic molt satisfet.

Per cert, curiosa la forma d'explicar la història del creador del videojoc "La abadía del crimen". La desconexia i sempre va bé aprendre coses noves :-)

El Biblionauta says

Una literatura normal és aquella que es conrea en tots els seus registres. La catalana durant molts anys no ho ha estat del tot, però mica en mica es va col·locant al mateix nivell de les altres literatures “normals” d’Europa. Un cop els “grans” autors catalans del segle passat (Carner, Espriu, Pla, Rodoreda, Porcel, etc.) van haver bastit uns sòlids fonaments en el terreny de l’alta literatura, aquella més acadèmica i de prestigi, però alhora (i precisament a causa de la seva altura) més restringida quant al nombre de lectors que hi accedien, a principis del segle XXI va tenir lloc un interessant fenomen: encapçalats per la ploma d’Albert Sánchez Piñol i la seva novel·la *La pell freda* (2002), els escriptors catalans van començar a experimentar amb una literatura d’ADN menys local i que jugava eficaçment amb gèneres propis d’altres latituds, com ara el terror, la fantasia i la ciència ficció. La resposta del públic va ser imminent i massiva, i *La pell freda*, per exemple, es va convertir ràpidament en un èxit sense precedents, amb múltiples traduccions. Doncs bé, en certa forma, aquestes *Simulacions de vida de l’Enric Herce* les podem situar també en aquesta mateixa tradició, donat que s’aproxima a un subgènere poc conreat pels autors de casa nostra i ve, doncs, a omplir un buit, a “normalitzar” la nostra literatura de gènere fantàstic.

La ressenya completa a <http://elbiblionauta.com/ca/2014/09/2...>
